

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU

Poslovni broj: 66 Sp-191/2019-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu tog suda Mirni Jakovac, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača Kolje Kajtazia iz Zagreba, Ulica Drage Gervaisa 17, OIB: 26241344083, odlučujući o prijedlogu Financijske agencije za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, dana 24. veljače 2020.

riješio je

Odbija se prijedlog Financijske agencije za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača Kolje Kajtazia iz Zagreba, Ulica Drage Gervaisa 17, OIB: 26241344083, podnesen 11. veljače 2019., kao neosnovan.

Obrazloženje

Ovom sudu je podnesen prijedlog Financijske agencije za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača Kolje Kajtazia iz Zagreba, Ulica Drage Gervaisa 17, OIB: 26241344083.

Člankom 79.c. stavak 2. Zakona o stečaju potrošača (Narodne novine, broj 100/15 i 67/18, dalje u tekstu: ZSP) propisano je da se smatra da je potrošač suglasan s provedbom postupka jednostavnog stečaja potrošača nad njegovom imovinom ako se potrošač u roku 15 dana od dana dostave poziva na očitovanje ne očituje ili ako dostavi popis imovine.

Uvidom u prijedlog za provedbu, sud je utvrdio da se potrošač nije očitovao nakon primitka poziva Financijske agencije pa se smatra da je suglasan s provedbom postupka jednostavnog stečaja nad njegovom imovinom.

Uvidom u podatke u Očevidniku koje je Financijska agencija dostavila 24. veljače 2020. sud je utvrdio da nisu ispunjene pretpostavke propisane člankom 79.a ZSP-a za otvaranje postupka jednostavnog stečaja potrošača nad imovinom potrošača.

Člankom 79.a stavak 2. ZSP-a propisano je da se jednostavni postupak stečaja potrošača može provesti nad imovinom potrošača ako potrošač u Očevidniku Financijske agencije na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja ima jednu ili više upisanih neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kuna s osnova glavnice i ako je razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine.

Prema podacima u Očevidniku na dan 25. veljače 2020. ukupno trajanje neprekinute blokade potrošačevih računa iznosi 7299 dana, a u Očevidniku je upisana osnova Ovr-274/10 koju je izdao javni bilježnik Mladen Čop, a podnesena je Financijskoj agenciji 15. siječnja 2019.

Sud smatra da nisu ispunjene pretpostavke iz članka 79.a stavak 2. ZSP-a za otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača iz razloga što nije ispunjen uvjet trajanja razdoblja u kojem su gore navedene osnove bile upisane u Očevidnik obzirom se trajanje tog razdoblja ne utvrđuje na temelju trajanja ukupne blokade potrošača po svim osnovama koje su ikada bile upisane u Očevidnik, nego obzirom na trajanje blokade na temelju osnova za koje je pokrenut postupak jednostavnog stečaja.

Naime, odredba članka 79.a stavak 2. ZSP-a propisuje kumulativne pretpostavke koje moraju biti ispunjenje da bi se nad imovinom potrošača mogao provesti postupak jednostavnog stečaja, a to su ukupan iznos glavnice iz osnova za plaćanje koji ne smije biti veći od 20.000,00 kuna te neprekinuto razdoblje od najmanje tri godine u kojem su osnove za plaćanje bile upisane u Očevidnik.

Sama okolnost što se radi o kumulativnim pretpostavkama znači da se one odnose na isti objekt, dakle na iste osnove za plaćanje.

U suprotnom slučaju, ako bi sud zauzeo stav da se postojanje prve pretpostavke (ukupna visina iznosa svih glavnica) utvrđuje obzirom na osnovu za plaćanje za koju je predloženo pokretanje postupka stečaja potrošača, a da se druga pretpostavka (razdoblje od tri godine) utvrđuje obzirom na osnove koje nisu predmet ovog postupka, to bi imalo za posljedicu da se potrošača oslobađa od obveze namirenja tražbine koja je predmet postupka jednostavnog stečaja ne zato jer je osnova kojom je utvrđena ta tražbina bila upisana u Očevidniku dulje od tri godine, nego zato jer je u Očevidniku dulje od tri godine bila upisana neka druga osnova, koja više nije upisana u Očevidnik, koja se moguće odnosi i na tražbinu koja je u postupku prisilnog namirenja namirena te koja nije predmet ovog postupka.

Osim toga, obzirom se u postupku jednostavnog stečaja potrošača, za razliku od redovnog postupka stečaja potrošača, potrošač ne oslobađa obveze namirenja svih njegovih vjerovnika, nego samo onih vjerovnika prema kojima je obveza nastala na temelju osnova koje su trenutno upisane u Očevidnik, sud smatra da se pretpostavke za oslobođenje od obveze namirenja, a samim time i pretpostavke za pokretanje postupka jednostavnog stečaja potrošača propisane člankom 79. a stavak 2. ZSP-a, ne mogu utvrđivati na temelju okolnosti koje se odnose na vjerovnike u odnosu na koje potrošač u ovom postupku neće biti oslobođen obveze namirenja tražbine.

U tom smislu valja reći da je smisao postupka jednostavnog stečaja potrošača osloboditi od dužnosti ispunjenja obveze poštenog potrošača budući su njegove obveze manjeg iznosa, a imovinske prilike nedostatne za ispunjenje tih obveza, zbog čega ta tražbina, iako je manjeg iznosa, nije namirena niti nakon tri godine, pri čemu je zakonodavac zauzeo stav da se tražbinom manjeg iznosa ima smatrati tražbina do 20.000,00 kuna, nedostatnom imovinom ona imovina čija vrijednost nije veća od 10.000,00 kuna, a razdobljem dostatnim za namirenje tražbine tog manjeg iznosa se ima smatrati razdoblje od najmanje tri godine.

Zbog navedenog, a obzirom se u postupku jednostavnog stečaja potrošač trajno oslobađa obveze namirenja vjerovnikove tražbine iako istu nije namirio, razdoblje od tri

godine jest vrijeme koje je omogućeno vjerovniku da pokuša namiriti svoju tražbinu pljenidbom i prijenosom novčanih sredstava na potrošačevim računima i tek ako vjerovnik u tome ne uspije, može se smatrati da predmetnu tražbinu niti neće biti moguće namiriti odnosno da trajanje i troškovi postupka njezinog namirenja neće biti razmjerni njezinoj visini, a čime će biti ispunjeni i uvjeti propisani člankom 79. a stavak 2. ZSP-a.

Sud napominje da se vjerovniku ne može uskratiti njegovo pravo da pokuša namiriti svoju tražbinu na zakonitom predmetu prisilnog namirenja (novčana sredstva na računima potrošača), a to pravo mu je omogućeno upravo uvjetom da osnova za plaćanje mora biti najmanje tri godine upisana u Očevidnik. Upravo zato što se u postupku jednostavnog stečaja potrošača potrošač trajno oslobađa svoje obveze namirenja vjerovnikove tražbine, uskraćivanje vjerovnicima primjerenog vremenskog razdoblja da pokušaju namiriti svoju tražbinu na zakonitom predmetu ovrhe svakako bi predstavljalo povredu njihovih prava, diskriminiralo bi vjerovnike tražbina manjeg iznosa u odnosu na ostale vjerovnike, a moglo bi potaknuti i neodgovornost dužnika te stvaranje pogrešnog i pravno neprihvatljivog stava o nepotrebnosti ispunjenja obveza, što nikako ne bi bilo u skladu s smislom postupka jednostavnog stečaja potrošača.

U konačnici, sud još ističe da bi zauzimanje suprotnog stava dovelo u pitanje i smisao vođenja sudskih postupaka, obezvrijedilo pruženu pravnu zaštitu te narušilo pravnu sigurnost obzirom bi potrošač imao mogućnost nedugo nakon nastanka obveze ishoditi oslobođenje od dužnosti njezinog ispunjenja jer bi postupak jednostavnog stečaja potrošača mogao biti pokrenut za svaku tražbinu čija visina samostalno ili u zbroju s ostalim upisanim osnovama nije veća od 20.000,00 kuna pa čak i ako bi se radilo o tražbini koja je tek pravomoćno utvrđena, a čime bi sadržajno bila oduzeta pravna snaga i odlukama državnih tijela pa tako i odlukama suda. Naime, u tim situacijama, kada vjerovnik pokrene postupak prisilnog namirenja odmah nakon pravomoćnosti i ovršnosti (sudske) odluke, a Financijska agencija odmah nakon upisa te osnove u Očevidnik pokrene postupak jednostavnog stečaja potrošača, potrošač bi bio oslobođen ispunjenja obveze utvrđene pravomoćnom (sudskom) odlukom nedugo nakon što je ta obveza pravomoćno nastala, a što bi i vođenje sudskih postupaka učinilo besmislenim, što opet, prema stavu suda, nije smisao postupka jednostavnog stečaja potrošača.

Stoga, okolnost što ukupno trajanje blokade potrošačevih računa (na temelju osnova koje su ranije bile upisane u Očevidnik i gore navedene osnove) iznosi 7299 dana nije odlučna za utvrđenje postojanje pretpostavki iz članka 79.a stavak 2. ZSP-a.

Slijedom navedenog, budući od dana upisa u Očevidnik osnove koja je predmet ovog postupka pa do dana donošenja ovog rješenja nisu protekle tri godine (osnova je upisana 15. siječnja 2019.), nisu ispunjeni uvjeti za pokretanje postupka jednostavnog stečaja potrošača propisani člankom 79.a stavak 2. ZSP-a u odnosu na vjerovnike čije tražbine su utvrđene tim osnovama.

Člankom 79.a stavak 3. ZSP-a je propisano da će se jednostavni postupak stečaja potrošača provesti i radi namirenja vjerovnika čije osnove za plaćanje na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača nisu upisane u Očevidniku ako ih je Financijska agencija brisala iz tog Očevidnika istekom roka prema posebnom zakonu i ako nakon brisanja osnova za plaćanje u Očevidniku nema upisanih neizvršenih osnova za plaćanje, a tražbine vjerovnika koje je Financijska agencija brisala s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna ili ako tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koje je Financijska agencija

brisala iz Očevidnika zajedno s tražbinama vjerovnika čije osnove za plaćanje su upisane u tom Očevidniku s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna.

Na temelju podataka iznesenih u podnesku Financijske agencije od 24. veljače 2020., sud je utvrdio da je Financijska agencija do navedenog dana brisala iz Očevidnika osnove kojima su utvrđene glavne tražbine u ukupnom iznosu 222.074,47 kune.

Stoga, obzirom ukupan iznos glavnica tražbina utvrđenih osnovama koje su brisane iz Očevidnika iznosi 222.074,47 kune, nisu ispunjene niti pretpostavke iz članka 79.a stavak 3. ZSP-a za provedbu postupka jednostavnog stečaja potrošača u odnosu na vjerovnike čije tražbine su utvrđene u osnovama koje je Financijska agencija brisala iz Očevidnika.

Slijedom navedenog, obzirom nisu ispunjene pretpostavke iz članka 79.a stavak 2. ZSP-a i članka 79.a stavak 3. ZSP-a, a nema podatak o osnovama iz članka 79.a stavak 4. ZSP-a, na temelju članka 79.e stavak 1. ZSP-a, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

Sud ukazuje da ova odluka nije prepreka za ponovno pokretanje postupka jednostavnog stečaja potrošača u odnosu na osnovu Ovr-274/10 ako se naknadno ispune zakonske pretpostavke iz članka 79.a stavak 2. ZSP-a kao i u odnosu na osnove brisane iz Očevidnika ako se naknadno ispune pretpostavke iz članka 79.a stavak 3. ZSP-a.

U Zagrebu, 24. veljače 2020.

Sudac
Mirna Jakovac

Dokument je elektronički potpisan:

MIRNA JAKOVAC

Vrijeme potpisivanja:

24-02-2020

12:43:59

DN:
O=OPĆINSKI GRADJANSKI SUD U ZAGREBU
3.4.4.67+130046023031329322913032910137
LN=ZAGREB
SN=JAKOVAC
CN=MIRNA
CN=MIRNA JAKOVAC

UPUTA O PRAVNOM LJEEKU:

Protiv ovog rješenja pravo na žalbu ima potrošač (članak 79.e stavak 3. ZSP-a).

Žalba se može podnijeti u roku 15 dana od dana dostave ovog rješenja (članak 27. stavak 2. ZSP-a) i podnosi se ovom sudu, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud.

Smatra se da je dostava rješenja obavljena istekom osmog dana od dana objave pismena na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova (članak 25. stavak 2. ZSP-a).

DNA:

1. e-oglasna ploča
2. Potrošač
3. Financijska agencija

Republika Hrvatska
Općinski sud u Gospiću
Trg Alojzija Stepinca 3
53000 Gospić

Poslovni broj 5 Sp-80/2019-5

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski sud u Gospiću, OIB:29608777564, po sucu tog suda Žani Vlanić, kao sucu pojedincu, odlučujući povodom prijedloga Financijske agencije, OIB: 85821130368 sa sjedištem u Zagrebu. Ulica grada Vukovara 70, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača izvanraspravno, dana 14. travnja 2020.

riješio je:

O d b i j a se prijedlog Financijske agencije za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača
, kao neosnovan.

Obrazloženje

Kod ovog suda dana 19. veljače 2019. Financijska agencija (dalje: FINA), podnijela je prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača (dalje: potrošač), sa podacima kao u izreci.

U svrhu utvrđenja jesu li ispunjene zakonske pretpostavke za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom navedenog potrošača, sud je od FINA-e pribavio podatke iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje (dalje u tekstu: Očevidnik).

Uvidom u podatke u Očevidniku koje je Financijska agencija dostavila 12. ožujka 2020. sud je utvrdio da nisu ispunjene pretpostavke propisane člankom 79.a stavak 2. Zakona o stečaju potrošača („Narodne novine“, broj 100/15 i 67/18, dalje u tekstu: ZSP) za otvaranje postupka jednostavnog stečaja potrošača nad imovinom imenovanog potrošača.

Prema prednjim navodima, odredbom članka 79.a ZSP-a propisano je da se jednostavni postupak stečaja potrošača može provesti nad imovinom potrošača ako potrošač u Očevidniku Financijske agencije na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja ima jednu ili više upisanih neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kuna s osnova glavnice i ako je razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine. U podnesku od 12. ožujka 2020. Financijska agencija je navela da ukupno trajanje neprekinute blokade potrošačevih računa iznosi 2385 dana, a u Očevidniku su upisane slijedeće neizvršene osnove:

1. osnova broj OVRV-1136/18, izdavatelj JAVNI BILJEŽNIK, BIONDIĆ EDA, SENJ vjerovnik (1) Hrvatska radiotelevizija, Prisavlje 3, Zagreb, Hrvatska, OIB: 68419124305 zaprimljena 14.02.2019., glavnica: 480,00 kn, kamata: 124,93 kn, trošak: 891,25 kn
2. osnova broj OVRV-481/19, izdavatelj JAVNI BILJEŽNIK, BIONDIĆ EDA, SENJ vjerovnik (1) Hrvatska radiotelevizija, Prisavlje 3, Zagreb, Hrvatska, OIB: 68419124305 zaprimljena 17.10.2019., glavnica: 480,00 kn, kamata: 81,82 kn, trošak: 876,25 kn
3. osnova broj OVRV-1563/17, izdavatelj JAVNI BILJEŽNIK, BIONDIĆ EDA, SENJ vjerovnik (1) Hrvatska radiotelevizija, Prisavlje 3, Zagreb, Hrvatska, OIB: 68419124305 zaprimljena 14.02.2018., glavnica: 480,00 kn, kamata: 216,57 kn, trošak: 806,25 kn
4. osnova broj OVRV-1439/18, izdavatelj JAVNI BILJEŽNIK, ZDUNIĆ BORIS, GOSPIĆ vjerovnik (1) Hrvatska radiotelevizija, Prisavlje 3, Zagreb, Hrvatska, OIB: 68419124305 zaprimljena 27.09.2018., glavnica: 480,00 kn, kamata: 167,82 kn, trošak: 891,25 kn
5. osnova broj OVRV-1168/19, izdavatelj JAVNI BILJEŽNIK, ZDUNIĆ BORIS, GOSPIĆ vjerovnik (1) B2 KAPITAL d.o.o., Radnička cesta 41, Zagreb, Hrvatska, OIB: 57509775367 zaprimljena 17.12.2019., glavnica: 402,86 kn, kamata: 141,91 kn, trošak: 1.229,50 kn

Sud je zaključio da nisu ispunjene pretpostavke iz članka 79.a stavak 2. ZSP-a za otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača iz razloga što nije ispunjen uvjet trajanja razdoblja u kojem su gore navedene osnove bile upisane u Očevidnik obzirom se trajanje tog razdoblja ne utvrđuje na temelju trajanja ukupne blokade potrošača po svim osnovama koje su ikada bile upisane u Očevidnik, nego obzirom na trajanje blokade na temelju osnova za koje je pokrenut postupak jednostavnog stečaja.

Naime, odredba članka 79.a stavak 2. ZSP-a propisuje kumulativne pretpostavke koje moraju biti ispunjenje da bi se nad imovinom potrošača mogao provesti postupak jednostavnog stečaja, a to su ukupan iznos glavnice iz osnova za plaćanje koji ne smije biti veći od 20.000,00 kuna te neprekinuto razdoblje od najmanje tri godine u kojem su osnove za plaćanje bile upisane u Očevidnik.

Međutim, sama okolnost što se radi o kumulativnim pretpostavkama znači da se one odnose na isti objekt, dakle na iste osnove za plaćanje.

U suprotnom slučaju, ako bi sud zauzeo stav da se postojanje prve pretpostavke (ukupna visina iznosa svih glavnica) utvrđuje obzirom na osnovu za plaćanje za koju je predloženo pokretanje postupka stečaja potrošača, a da se druga pretpostavka (razdoblje od tri godine) utvrđuje obzirom na osnove koje nisu predmet ovog postupka, to bi imalo za posljedicu da se potrošača oslobađa od obveze namirenja tražbine koja je predmet postupka jednostavnog stečaja ne zato jer je osnova kojom je utvrđena ta tražbina bila upisana u Očevidniku dulje od tri godine, nego zato jer je u Očevidniku dulje od tri godine bila upisana neka druga osnova, koja više nije upisana u Očevidnik, koja se moguće odnosi i na tražbinu koja je u postupku prisilnog namirenja namirena te koja nije predmet ovog postupka.

Osim toga, obzirom se u postupku jednostavnog stečaja potrošača, za razliku od redovnog postupka stečaja potrošača, potrošač ne oslobađa obveze namirenja svih njegovih vjerovnika, nego samo onih vjerovnika prema kojima je obveza nastala na temelju osnova koje su trenutno upisane u Očevidnik, sud smatra da se pretpostavke za oslobođenje od

obveze namirenja, a samim time i pretpostavke za pokretanje postupka jednostavnog stečaja potrošača propisane člankom 79. a stavak 2. ZSP-a, ne mogu utvrđivati na temelju okolnosti koje se odnose na vjerovnike u odnosu na koje potrošač u ovom postupku neće biti oslobođen obveze namirenja tražbine.

U tom smislu valja reći da je smisao postupka jednostavnog stečaja potrošača osloboditi od dužnosti ispunjenja obveze poštenog potrošača budući su njegove obveze manjeg iznosa, a imovinske prilike nedostatne za ispunjenje tih obveza, zbog čega ta tražbina, iako je manjeg iznosa, nije namirena niti nakon tri godine, pri čemu je zakonodavac zauzeo stav da se tražbinom manjeg iznosa ima smatrati tražbina do 20.000,00 kuna, nedostatnom imovinom ona imovina čija vrijednost nije veća od 10.000,00 kuna, a razdobljem dostatnim za namirenje tražbine tog manjeg iznosa se ima smatrati razdoblje od najmanje tri godine.

Zbog navedenog, a obzirom se u postupku jednostavnog stečaja potrošač trajno oslobađa obveze namirenja vjerovnikove tražbine iako istu nije namirio, razdoblje od tri godine jest vrijeme koje je omogućeno vjerovniku da pokuša namiriti svoju tražbinu pljenidbom i prijenosom novčanih sredstava na potrošačevim računima i tek ako vjerovnik u tome ne uspije, može se smatrati da predmetnu tražbinu niti neće biti moguće namiriti odnosno da trajanje i troškovi postupka njezinog namirenja neće biti razmjerni njezinoj visini, a čime će biti ispunjeni i uvjeti propisani člankom 79. a stavak 2. ZSP-a.

Sud smatra da se vjerovniku ne može uskratiti njegovo pravo da pokuša namiriti svoju tražbinu na zakonitom predmetu prisilnog namirenja (novčana sredstva na računima potrošača), a to pravo mu je omogućeno upravo uvjetom da osnova za plaćanje mora biti najmanje tri godine upisana u Očevidnik. Upravo zato što se u postupku jednostavnog stečaja potrošača potrošač trajno oslobađa svoje obveze namirenja vjerovnikove tražbine, uskraćivanje vjerovnicima primjerenog vremenskog razdoblja da pokušaju namiriti svoju tražbinu na zakonitom predmetu ovrhe svakako bi predstavljalo povredu njihovih prava, diskriminiralo bi vjerovnike tražbina manjeg iznosa u odnosu na ostale vjerovnike, a moglo bi potaknuti i neodgovornost dužnika te stvaranje pogrešnog i pravno neprihvatljivog stava o nepotrebnosti ispunjenja obveza, što nikako ne bi bilo u skladu s smislom postupka jednostavnog stečaja potrošača.

Zaključno, sud ističe da bi zauzimanje suprotnog stava dovelo u pitanje i smisao vođenja sudskih postupaka, obezvrijedilo pruženu pravnu zaštitu te narušilo pravnu sigurnost obzirom bi potrošač imao mogućnost nedugo nakon nastanka obveze ishoditi oslobođenje od dužnosti njezinog ispunjenja jer bi postupak jednostavnog stečaja potrošača mogao biti pokrenut za svaku tražbinu čija visina samostalno ili u zbroju s ostalim upisanim osnovama nije veća od 20.000,00 kuna pa čak i ako bi se radilo o tražbini koja je tek pravomoćno utvrđena, a čime bi sadržajno bila oduzeta pravna snaga i odlukama državnih tijela pa tako i odlukama suda. Naime, u tim situacijama, kada vjerovnik pokrene postupak prisilnog namirenja odmah nakon pravomoćnosti i ovršnosti (sudske) odluke, a Financijska agencija odmah nakon upisa te osnove u Očevidnik pokrene postupak jednostavnog stečaja potrošača, potrošač bi bio oslobođen ispunjenja obveze utvrđene pravomoćnom (sudskom) odlukom nedugo nakon što je ta obveza pravomoćno nastala, a što bi i vođenje sudskih postupaka učinilo besmislenim, što opet, prema stajalištu ovog suda, nije smisao postupka jednostavnog stečaja potrošača.

Stoga, okolnost što ukupno trajanje blokade potrošačevih računa (na temelju osnova koje su ranije bile upisane u Očevidnik i gore navedenih osnova) iznosi 2385 dana nije odlučna za utvrđenje postojanje pretpostavki iz članka 79.a stavak 2. ZSP-a.

Slijedom navedenog, budući od dana upisa u Očevidnik osnova koje su predmet ovog postupka, pa do dana donošenja ovog rješenja nisu protekle tri godine (najranija osnova je upisana 14. veljače 2018.), to nisu ispunjeni niti uvjeti za pokretanje postupka jednostavnog stečaja potrošača propisani člankom 79.a stavak 2. ZSP-a, pa je stoga odbijen prijedlog FINA – e za otvaranje jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača.

Na osnovi iznijetih razloga, valjalo je riješiti kao u izreci.

U Gospiću, 14. travnja 2020.

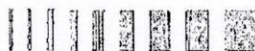
S u d a c:

Žana Vlainić

Dokument je elektronički potpisan:
DANA VLAINIĆ

Vrijeme potpisivanja:
14-04-2020
16:04:10

DN:
C=HR
O=OPJINSKI SUD U GOSPIĆU
2.5.4.97=f13cd48523233363038378737333634
L=GOSPIĆ
S=VLAINIĆ
O=DANA
CN=DANA VLAINIĆ

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja pravo na žalbu ima potrošač (članak 79. e. stavak 3. ZSP) u roku od 15 dana računajući od proteka osmoga dana od dana objave rješenja na mrežnoj stranici e -Oglasna ploča sudova. Žalba se podnosi ovom sudu u tri primjerka, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:

1. e-Oglasna ploča
2. Potrošač
3. FINA